

1. Obiekt

**KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI FILIALNY pw.
BŁ. JANA Z DUKLI**

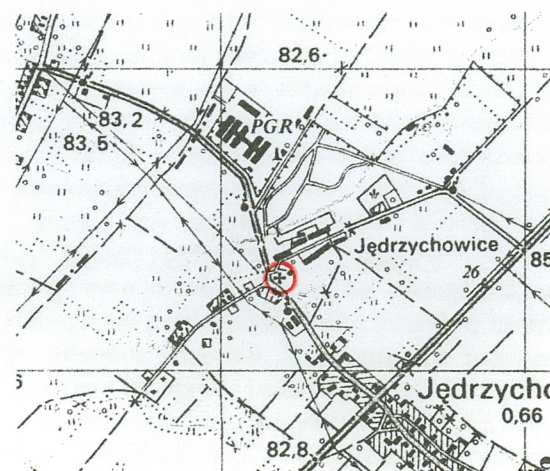
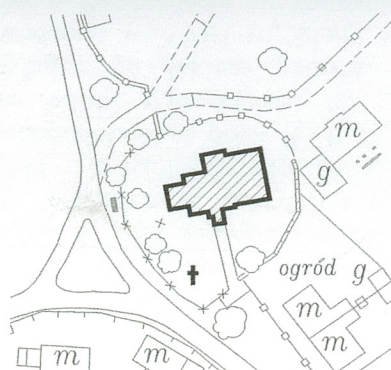
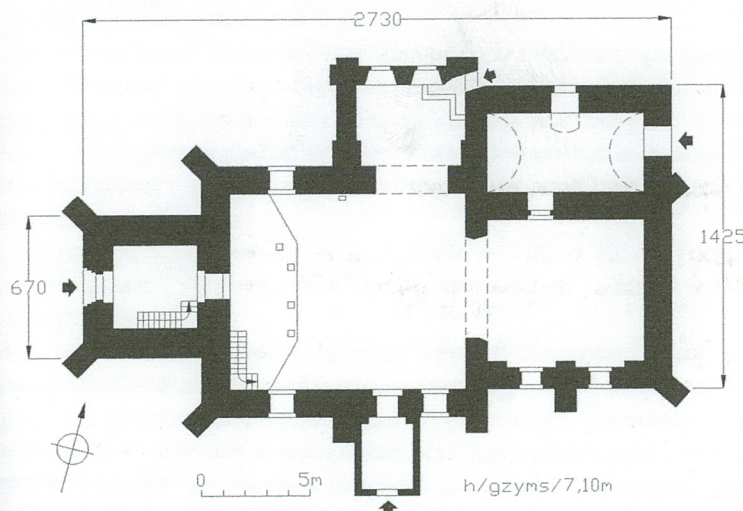
2. Czas powstania

XIV w.; XVII w.

3. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

Jędrzychowice 7

67-407 Szlichtyngowa

nr działki: 216

ks. wiecz nr:

5. Przynależność administracyjna

województwo lubuskie

powiat Wschowa

gmina Szlichtyngowa

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Heyersdorf, Kr. Fraustadt

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

województwo zielonogórskie

gmina Szlichtyngowa

8. Właściciel i jego adres

parafia rzymskokatolicka pw.
Narodzenia NMP i św. Jana Ap.

w Siedlnicy
67-406 Siedlnica 39

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

nr: 695/130 data 31.07.1958

L-492/A

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Jędrzychowice w 1 poł. XVII nabyli Mieleccy, należący do odłamu protestanckiego braci polskich. Nowi właściciele wsi przekazali kościół swoim współwierzcom. W 1565 r., po spaleniu Leszna przez wojsko polskie, gmina braci polskich rozproszyła się i przez 1,5 r kościół był zamknięty. Po potopie szwedzkim gmina jędrzychowicka składała się z samych Niemców (900 osób). W tym samym czasie do Jędrzychowic dołączony został z powodu oszczędności kościół braci polskich w pobliskim Kowalewie. Nabożeństwa odbywały się po niemiecku a co kwartał po polsku dla okolicznej szlachty polskiej tego wyznania. Kolejnymi duchownymi (ministrami) byli: M. Aschenborn, Z. Kornu (1637-43), J. Arnold (1638-52), J. Makowski (1652-), J. Wigilancyusz (do 1692), Benjamin W. (syn, 1688 –1729), J.D. Klose, ok. 1750. W pierwotnej postaci budowla wzniesiona zapewne w XIV w., z zachowanymi w partii wieży starszymi relikami kamiennymi. Budowla XIV-wieczna czytelna do dziś w bryle i rzucie, składała się z nawy, prezbiterium, zakrystii i wieży. Z czasem gotycki kościół powiększono, dobudowując prawdopodobnie na pocz. XVII w. kaplicę pn. Być może wtedy powiększono też otwór tęczowy, zamykając go łukiem pełnym. Kolejne prace prowadzono w XVIII w., kiedy to nadbudowano wieżę o kondygnację w konstrukcji drewnianej. Ślady przekształceń budowlanych i prac konserwatorskich prowadzonych w XIX i XX w. widoczne w zakrystii, kaplicy, prezbiterium (wsch. otwór okienny), nawie (obniżenie stropu). Z tego okresu pochodzi ornamentalna dekoracja ścian i stropów oraz część wyposażenia (ołtarze boczne, prospekt organowy). W koń. XIX w. wzniesiono również kruchtę pd. W 1933 r. przeprowadzono remont wieży kościelnej. Kościół w Jędrzychowicach, pierwotnie katolicki, od XVII w. służył braciom polskim, potem, do 1945 r. – protestantom. Po II wojnie przejęty ponownie przez katolików, pełni funkcję filii kościoła parafialnego w Siedlnicy. Budowla gotycka, z niewielkimi późniejszymi przybudówkami: renesansową kaplicą pn. i XIX-wieczną kruchtą.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA. Jędrzychowice – wieś rozciągająca się równoleżnikowo i przecinająca szosę z Głogowa do Wschowy. Kościół usytuowany jest przy krzyżującej się z szosą, przelotowej drodze wiejskiej. Budowla orientowana, zajmuje centrum zbliżonej do okręgu posesji kościelnej, położonej po wsch. stronie drogi. Granice posesji wyznacza od wsch. i pd.-wsch. kamiennie-ceglany niski mur, z pozostałych stron – współczesne ogrodzenie metalowe na podmurówce. W ogrodzeniu brama wjazdowa i furka od strony pd.-zach. Od strony zach. posesja graniczy z drogą, na pd. od niej rozciąga się niewielki parking, od pn. sąsiaduje z terenem dworskim.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne* murowane z cegły w wątku wendyjskim i polskim, z użyciem zendrówki, posadowione na kamiennym cokole. Ściany wieży do wysokości 2-giej kond. murowane z kamienia, od zewnątrz obmurowane wtórnie cegłą; wyższe kondygnacje wymurowane z cegły, z wewnętrzną drewnianą ramowo-słupową konstrukcją ostatniej kondygnacji, która z zewnątrz oszalowana deskami w pionie z listwowaniem. Kruchta boczna konstrukcji drewnianej szkieletowej z wypełnieniem z cegły, tynkowana od frontu, ściana zach. licowana z zewnątrz cegłą. Ściany nawy, prezbiterium, zakrystii i kruchty bocznej tynkowane od wewnątrz, wieża tynkowana od wewnątrz tylko w przyziemiu ściany kaplicy pn. tynkowane obustronnie, a w zakrystii otynkowana elewacja wsch. W ścianach zewnętrznych nawy, wieży i prezbiterium liczne otwory maculcowe.

Ściany wewnętrzne murowane, tynkowane; w kruchcie współczesna boazeria z płyt pilśniowych z listwami, o wysokości ok. 120 cm.

Sklepienia i stropy. W nawie i kruchcie pd. stropy drewniane belkowe z tynkowaną podsufitką (na stropie prezbiterium współczesna dekoracja drewniana przedstawiająca Oka Opatrzności); płaskie stropy kaplicy pn. i kruchty podbite współcześnie płytami drewnopochodnymi (w kaplicy dekoracja imitująca strop kasetonowy z rozetami) zach.; w kolejnych kondygnacjach wieży stropy drewniane belkowe: z podestem z luźno ułożonych desek (2 kond.) i wyżej – pobite deskami; strop nawy podbity płytami sklejki, wzmocnionymi listwami; zakrystia nakryta ceramicznym sklepieniem kolebkowym.

Wieżba dachowa. Konstrukcja dachu drewniana; więźba storczykowa z 3-ma kondygnacjami jętek i zastrzałów w płaszczyźnie więzarów, wzmocniona w obu dolnych kondygnacjach kratownicą wzdłużną w formie krzyży św. Andrzeja.

Pokrycie dachowe. Dachy wieży, prezbiterium, zakrystii i wsch. części nawy z pokryciem ceramicznym z różnych okresów – z dachówki karpiówki kładzonej podwójnie w koronkę (prezbiterium, nawa, kaplica) lub w łuskę (wieża, zakrystia); zach. część dachu nawy i dach kruchty bocznej kryte blachą zabezpieczoną antykorozyjnie.

Posadzki i podłogi. Posadzki pierwotnie ceglane, obecnie – betonowe, wykończone drobnymi różnobarwnymi płytkami terakotowymi (nawa, prezbiterium, kruchty); w zakrystii obniżona o dwa stopnie posadzka kryta linoleum; na emporze muzycznej podłoga drewniana z desek.

Schody. *Schody wewnętrzne.* Zakrystia o obniżonej w stosunku do prezbiterium posadzce, prowadzą do niej dwa stopnie wyłożone, podobnie jak posadzka, płytkami terakotowymi. Schody na emporę muzyczną usytuowane w pd.-zach. narożniku nawy – drewniane 2-biegowe łamane ze spocznikiem i poręczą na słupkach; biegi schodowe rozdzielone drzwiami. Schody na wieżę przy pd. ścianie kruchty – drabinaste, 2-biegowe łamane ze spocznikiem i poręczą na słupkach; na wyższe kondygnacje wieży schody analogiczne.

Otwory. *Otwory okienne* elewacji pd. nawy i prezbiterium zamknięte lekko ostrołukowo (niektóre ostrołuki wtórnie wyoblone); otwory prezbiterium nieco mniejsze, wszystkie w uskokowych obramieniach wewnętrznych i zewnętrznych; podobny otwór bez uskokowego obramienia przepruwa ścianę pn. nawy; w otworach okna witrażowe współczesne. W osi środkowej elewacji wsch. wysoka, ostrołukowo zamknięta, ujęta w uskokowe obramienie,

<p>14. Kubatura</p> <p>2805 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>240 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół parafialny rzymskokatolicki</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół filialny rzymskokatolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ 1933 r — remont wieży; odnowienie wnętrza; ⇒ 1965 r — wymiana posadzek; ⇒ 1966/67 r — remont dachu – naprawa więźby dachowej; prace elewacyjne – naprawa pęknięć ścian, spoinowanie; ⇒ l. 60 XX w. — malowanie wnętrz; obniżenie stropu nawy (?); ⇒ l. 90-te XX w. — częściowa naprawa i wymiana pokrycia dachowego; ⇒ 2005 r — wymiana instalacji elektrycznej; <p><u>dokumentacja techniczna:</u> Opinia techniczna dot. stanu ścian kościoła w Jędrzychowicach., aut. J. Plessner, 2004; arch. parafialne;</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Budowla ulegała na przestrzeni wieków licznym przebudowom; czytelna bryła XIV-wieczna z prezbiterium, nawą, zakrystią i wieżą, we wnętrzu której, w dolnych partiach murów relikty wcześniejszej kamiennej budowli; pierwotny kościół obrósł późniejszymi przybudówkami: kaplicą, kruchtą pd.; przebudowie uległa również zakrystia. Wnętrza zmienione także w XX w. (obniżony strop nawy).</p> <p>Stan techniczny budynku zły; liczne, miejscami poważne, pęknięcia pionowe ścian poszczególnych części budowli (narożniki prezbiterium, zakrystia – elewacja wsch. i pn., wieża – elewacja zach.); zły stan pokrycia dachowego (niejednolite, z licznymi łatami i śladami napraw; nieszczelne); zły stan tynków zewnętrznych, spękanych i odpadających płatami; osłabiona konstrukcja wtórnych stropów nawy i kaplicy; zły stan deskowania drewnianej kondygnacji wieży.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ remont kapitalny dachu: przegląd, naprawa i konserwacja więźby; wymiana i ujednolicenie pokrycia dachowego; ⇒ wzmocnienie ścian kościoła; wdrożenie postępowania zgodnego z zaleceniami wynikającymi z ekspertyzy; ⇒ wymiana odeskowania ostatniej kondygnacji wieży; sprawdzenie konstrukcji drewnianej wieży; ⇒ naprawa stropów nawy i kaplicy; wymiana podsufitek; ⇒ wymalowania wewnętrzne; 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

archiwum WUOZ Zielona Góra: karta zielona obiektu z dwoma zdjęciami; 1958 , T. Chrzanowski;

24. Uwagi różne.

25. Opracował

tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.09.2005

plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.09.2005

zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.09.2005

miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego

22. Bibliografia

J. KOHTE, Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz Posen., Bd, III, Posen 1898

J. ŁUKASZEWICZ, Krótki opis historyczny kościołów w dawnej diecezji poznańskiej., Poznań 1858-63;

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

—— karta zielona — widoki zewnętrzne kościoła od: pd.-zach., i pd.-wsch. (1958), załącznik do karty: 2 fot. barwne – prezbiterium od pd., wsch. ściana prezbiterium, K. Adamek, 2003 r;

—— www. glogow.pl/okolice: 1 fot. barwna

27. Załączniki

- * wkładka nr 1: cd. opisu; spis fotografii;
- * wkładka nr 2: zdjęcia;
- * wkładka nr 3: zdjęcia;
- * wkładka nr 4: zdjęcia;
- * wkładka nr 5: zdjęcia;

1. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. BŁ. JANA Z DUKLI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu; spis fotografii; zdjęcie

wytynkowana wnęka, w której dwa otwory okienne: dolny z zamknięciem odcinkowym i mniejszy, górny, maswerkowy, zamknięty ostrołukowo. Kaplica pn. oświetlona parą witrażowych okien pn. umieszczonych w zamkniętych odcinkowo otworach. W pn. ścianie zakrystii osiowy otwór z nieznacznie odcinkowym zamknięciem, w którym skrzynkowe okno jednoskrzydłowe; nad wejściem pd. małe kwadratowe okienko krosnowe z ozdobnie podrzeźbionymi szczeblinami krzyżowymi. Wieża w części murowanej z pojedynczym osiowym szczelinowym, zamkniętym trójkątnie, przesłoniętym deskami okienkiem w elewacji pd.; ostatnia drewniana kondygnacja wieży przepruta w każdej kondygnacji para prostokątnych otworów okiennych, zasłoniętych jednoskrzydłowymi okiennicami z desek.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Pierwotne wejście główne (dziś rzadko używane) zlokalizowane na osi elewacji zach., w przyziemiu wieży – w wysokiej, zamkniętej pełnołukowo płytkiej wnęce wybity zamknięty łukiem tudorowskim otwór drzwiowy w uskokowym obramieniu, z jednoskrzydłowymi drzwiami zamkniętymi odcinkowo, zbitymi z desek na listwach. Pd. otwór, pełniący dziś funkcję wejścia głównego, obudowany kruchtą; kształt prostokąta z prostym zamknięciem; drzwi jednoskrzydłowe, zbite z desek na listwach, opierzone ozdobnie z zewnątrz deskami w układzie rombów. Wejście wsch. zakrystii – zamknięty łukiem odcinkowym otwór, w którym 2-skrzydłowe prostokątne drzwi zbite z desek na listwach, z zewnętrznym opierzeniem w kształcie dośrodkowych rombów; nad drzwiami odcinkowo zamknięte nadświetle dzielone szczeblinami krzyżowymi. W podobnym, odcinkowo zamkniętym, wsch. otworze wejściowym do kaplicy jednoskrzydłowe drzwi, zbite z desek na zastrzał.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. Arkada tęczowa zamknięta łukiem ostrym, częściowo zasłoniętą przez wtórnie obniżony strop. Kaplica pn. otwarta do nawy szeroką arkadą pełnołukową. Obie kruchty połączone z nawą otworami zamkniętymi łukami o podwyższonej strzałce, z 2-skrzydłowymi drzwiami zbitymi z desek na listwach i współczesnymi 2-skrzydłowymi kratami. Wejście do zakrystii stanowi mały, zamknięty ostrołukowo otwór, w którym jednoskrzydłowe gotyckie drzwi zbite z desek na listwach, zdobione okuciami zawiasowymi w formie wici roślinnej, zaopatrzone z gotycki zamek zewnętrzny.

RZUT. Kościół orientowany; prostokątna nawa o krępych proporcjach połączona z nieco węższym i krótszym od niej, kwadratowym, zamkniętym prosto prezbiterium, przy którym, od pn., równej z nim długości, sklepiona kolebkowo zakrystia. Do nawy przylega od pn. prostokątna kaplica, połączona od wsch. z zakrystią i występująca przed jej lico ścianą pn., a od pd. – prostokątna prostopadła kruchta. Oś podłużną kościoła akcentuje masywna, kwadratowa, zach. wieża.

BRYŁA. Nawa rozczłonkowana pn.-wsch., równą jej wysokością kaplicą i pd., niską kruchtą, łączy się od wsch. z niższym i nieco węższym prezbiterium, przy którego pn. ścianie, równa z nim długością, niższa zakrystia. Nawa i prezbiterium nakryte osobnymi dachami siodłowymi, których pn. połacie załamane i przedłużone nad przybudówki. Kruchta pd. nakryta własnym dachem siodłowym, o kalenicy prostopadłej do kalenic nawy i prezbiterium. Bryła kościoła zdominowana masywną, osiową 5-kondygnacyjną wieżą zach., której ostatnia drewniana kondygnacja nakryta dachem brogowym z krzyżem w wierzchołku. Nawa, prezbiterium i wieża kościelna ujęte 2-stopniowymi przyporami prostymi i narożnymi ukośnymi.

Elewacja zach. – fasada – zdominowana potężną osiową wieżą, z głównym otworem drzwiowym w przyziemiu, ujętym pełnołukowo zamkniętą wnąką; boczne części elewacji ślepe; otwór wejściowy zamknięty łukiem Tudorów, obramiony uskokowo; narożniki wieży i nawy oskarpowane; licowane cegłą z użyciem zendrówki ściany znaczone licznymi otworami maculcowymi; ostatnia kondygnacja wieży oszalowana deskami, z parą symetrycznych otworów okiennych, przesłoniętych okiennicami.

Elewacja pn. – o zróżnicowanej wysokości ścian przybudówek, przesłaniających elewacje prezbiterium i nawy; niska elewacja zakrystii jednoosiowa, licowana cegłą z użyciem zendrówki; tynkowana elewacja kaplicy 2-osiowa, z ujednoliconymi otworami okiennymi o zamknięciach odcinkowych, zwieńczona uskokowym gzymsem, ujęta w niskie, proste, płaskie przypory narożne; widoczna część elewacji nawy ceglana, jednoosiowa, z fragmentem przypory środkowej i ukośną przyporą narożną; elewacja wieży ślepa w części murowanej, w ostatniej drewnianej kondygnacji, podobnie jak z pozostałych stron, z dwoma otworami okiennymi.

Elewacja wsch. – licowana cegłą elewacja prezbiterium i fragment elewacji nawy, rozcłonkowane w szczytach tynkowanymi ostrołukowo zamkniętymi blendami o zróżnicowanych proporcjach; fragmenty elewacji nawy ślepe; elewacja prezbiterium jednoosiowa z osiową ostrołukowo zamkniętą wnęką w uskokowym obramieniu, w której dwie kondygnacje otworów – dolny zamknięty odcinkowo i górny, ostrołukowy, maswerkowy; elewacja flankowana ukośnymi narożnymi przyporami; przylegająca od pn. elewacja zakrystii otynkowana, z osiowym wejściem i małym niesymetrycznie umieszczonym wejściem na strych.

Elewacja pd. – 3-częściowa, licowana cegłą, z użyciem zendrówki, na kamiennym cokole,znaczona otworami maculcowymi, szczególnie licznymi w partii wieży; elewacja nawy 2-osiowa, oskarpowana prostymi przyporami wsch. i środkową i narożną – zach.; rozcłonkowana niesymetryczną kruchtą w konstrukcji ryglowej, z kontrastowym tynkowaniem ceglanego wypełnienia w elewacji frontowej; otwory okienne ujednolicone, w uskokowych obramieniach; 2-osiowa elewacja prezbiterium z mniejszymi, ujednoliconymi otworami w uskokowych obramieniach, oskarpowana podobnie jak elewacja nawy; elewacja nawy, z narożną przyporą zach., sięgającą jedynego małego osiowego otworu okiennego ceglanej części wieży; górna kondygnacja drewniana, oszalowana deskami, z para otworów zamkniętych okiennicami.

WNĘTRZE. Jednonawowy kościół z węższym i niższym, zamkniętym prosto prezbiterium. Oba wnętrza nakryte stropami na jednej wysokości (w nawie wtórnie obniżonym), połączone arkadą tęczową, wciętą w pn. fragmencie muru, gdzie podwieszona ambona. W zach. część nawy wbudowana wydarna drewniana empora muzyczna, wsparta na czterech słupach. Pod nią przejście do osiowej kruchty głównej, usytuowanej w przyziemiu wieży. W pn. ścianie nawy arkadowe przejście do kaplicy pn., w pd. – otwór drzwiowy kruchty bocznej. Ściana pd. prezbiterium rozcłonkowana dwiema odcinkowo zamkniętymi wnękami. Prezbiterium połączone małym przejściem z pn. sklepioną zakrystią.

WYPOSAŻENIE: ołtarz główny barok/klasycyzm z I poł. XIX w., z przedstawieniem Narodzenia; gotyckie drzwi do zakrystii z okuciami, ok. 1600 r; fotel renesansowy, wyściełany kurdybanem z 1616 z inicjałami APM (?); ambona manierystyczna, XVII-wiecz. z dekoracją architektoniczną; płyta nagrobna Abrahama Kotwiza, z ok. 1630; epitafium Andrzeja z Sienna Potworowskiego z koń. XVII w., z portretem i herbem malowanym na blasze; chrzcielnica barokowa, ok. 1700; ławy XIX-wiecz.; eklektyczna empora muzyczna i prospekt organowy z koń. XIX w.; dwa neogotyckie retabula ołtarzy bocznych z dekoracją snycerską z pocz. XX w.

INSTALACJE: elektryczna i nagłośnieniowa.

SPIS FOTOGRAFII:

1. Widok kościoła od pd.-zach.
2. Fragment elewacji pd. z wieżą.
3. Elewacja pd., widok od wsch.
4. Elewacja pd. nawy i wieży.
5. Część wsch. Elewacji pd.
6. Dolne partie elewacji wsch.
7. Szczyt elewacji wsch.
8. Elewacja wsch. zakrystii.
9. Fragment elewacji pn., widok od wsch.
10. Fragment elewacji pn., widok od zach.
11. Elewacja pn. nawy.
12. Elewacja pn. wieży.
13. Widok kościoła od pn.-zach.
14. Wejście główne w przyziemiu wieży.
15. Okno wsch.
16. Wnętrze – widok ku prezbiterium.
17. Wnętrze – widok ku emporze muzycznej.
18. Łuk tęczy i ściana pd. prezbiterium.
19. Arkada kaplicy pn.
20. Sklepienie zakrystii.
21. Drzwi między kruchtą i nawą.
22. Drzwi zakrystii.
23. Schody na emporę muzyczną.
24. Schody na wieżę.
25. Granica muru kamiennego i ceglanego we wnętrzu wieży.
26. Konstrukcja ostatniej kondygnacji wieży.
27. Fragment więzby dachowej.
28. Fragment więzby dachowej.

2.

1. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. BŁ. JANA Z DUKLI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

3.

4.

5.

Wkładkę założył: PDZ ALMA Jacek Sawiński

Miejsce przechowywania negatywów i rysunków: archiwum autora

6.

7.

8.

9.

1. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. BŁ. JANA Z DUKLI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

1. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. BŁ. JANA Z DUKLI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

18.

19.

20.

Wkładkę założył: PDZ ALMA Jacek Sawiński

Miejsce przechowywania negatywów i rysunków: archiwum autora

21.

22.

23.

24.

1. Miejscowość

JĘDRZYCHOWICE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. BŁ. JANA Z DUKLI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

25.

26.

27.

28.

